PROMISIUNI PENTRU FOTBALUL ŞCOLAR

• DATE ŞI CIFRE OFICIALE ASUPRA CONDIŢIILOR EXISTENTE ASTĂZI.
• PERSPECTIVELE DE VIITOR ALE JOCULUI CU BALONUL ROTUND ÎN CADRUL ACTIVITĂŢILOR SPORTIVE DIN ÎNVĂŢĂMÎNT.

În acţiunea convergentă de redresare a fotbalului nostru — la care sînt datoare să colaboreze numeroase instituţii de stat şi obşteşti — un rol principal revine Ministerului Învăţămîntului, chemat să asigure prima „platformă de lansare" a viitorilor jucători, în cadrul organizat al activităţilor sportive din şcoli.

Cum această problemă este încă în curs de elaborare şi rezolvare, am ţinut să aflăm, din sursă directă, date şi cifre asupra condiţiilor actuale în care se desfăşoară pregătirea elevilor pe făgaşul fotbalului şi, mai ales, perspectivele ce se deschid acestui sport în programul şcolilor.

Ne-am adresat, în acest sens, Direcţiei de Educaţie Fizică şi Sport din Ministerul Învăţămîntului.

Directorul acestui resort, tovarăşa MARIA LOGIN, care a adîncit aceste probleme şi în cadrul fostului U.C.F.S., ne-a făcut următoarele interesante precizări :

„În ultimii ani, în toate acţiunile întreprinse de Ministerul Învăţămîntului pentru dezvoltarea activităţilor sportive în rîndurile elevilor, problema fotbalului a constituit o preocupare importantă.

Astfel, în această ordine de idei, putem menţiona faptul că în programele de educaţie fizică — care sînt şi în prezent în vigoare — fotbalul este prevăzut în cadrul „activităţilor sportive" alături de celelalte ramuri ca sport de bază. Ca urmare a indicaţiilor date de Ministerul Învăţămîntului, prin instrucţiunile elaborate în comun cu C.C. al U.T.C. şi Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, în multe şcoli generale şi în licee s-au constituit echipe şcolare de fotbal. Această acţiune a fost întărită la începutul anului şcolar 1967/68, cînd, odată cu îmbunătăţirea sistemului de normare şi organizare a orelor de activităţi sportive, s-a trecut de la pregătirea pe clase la pregătirea pe ramuri de sport, fiecare echipă reprezentativă de şcoală avînd posibilitatea să efectueze sub conducerea profesorilor de educaţie fizică trei antrenamente pe săptămînă.

O altă măsură luată în ultimii doi ani pentru scoaterea din anonimat a fotbalului şcolar o constituie reintroducerea fotbalului în campionatele republicane şcolare atît pentru şcolile generale cît şi pentru licee. Această măsură a găsit un ecou favorabil în rîndurile elevilor, profesorilor de educaţie fizică şi conducerilor de şcoli. Astfel, în anul 1967 în etapa între clase a acestei competiţii au luat parte peste 105 000 elevi din şcolile generale şi aproape 40 000 din licee.

În etapa pe localitate a aceloraşi competiţii au fost angrenate 1 262 echipe ale şcolilor generale şi 354 echipe reprezentative de licee.

Desigur că faţă de cele peste 7 500 şcoli generale şi 554 licee de cultură generală aceste cifre pot fi sporite atît în ediţia din acest an a campionatelor cît şi în anii următori.

Putem, de asemenea, consemna prezenţa secţiilor de fotbal la şcolile sportive, prezenţă care, însă, este departe de a satisface cerinţele actuale ale fotbalului. Astfel, în cadrul şcolilor sportive îşi desfăşoară activitatea 8 secţii de fotbal cu 22 grupe şi 514 elevi. Ne propunem să extindem treptat, chiar începînd cu anul şcolar 1968/69, reţeaua secţiilor de fotbal din cadrul şcolilor sportive în localităţile ce vor fi stabilite de acord cu inspectoratele şcolare judeţene şi Federaţia Română de Fotbal. De asemenea, tot în colaborare cu Federaţia Română de Fotbal, vom lua măsuri ca începînd cu anul 1969 să asigurăm un sistem competiţional atractiv, propriu acestor unităţi specializate pentru fotbal.

Pentru a asigura un minim de condiţii materiale acelor şcoli care nu au o curte corespunzătoare şi nici acces la stadioanele din localitate, Ministerul Învăţămîntului a dat indicaţii Inspectoratelor şcolare judeţene spre a interveni la Consiliile populare judeţene şi municipale în vederea obţinerii unor spaţii virane pe care şcolile le vor amenaja ca terenuri sportive.

Referitor la cea de a doua problemă şi anume — dacă într-un viitor apropiat va apare sau nu fotbalul în programa de educaţie fizică, putem să vă informăm că s-au constituit, încă din toamna anului 1967, colective de cadre didactice care studiază unele mijloace şi metode noi de îmbunătăţire, structurală, a programei. Ei experimentează, de asemenea, eficienţa organizării şi desfăşurării lecţiilor de educaţie fizică la anumite clase, sub forma practicării unui sport (fotbal, atletism, gimnastică etc.) precum şi posibilităţile de generalizare a unui astfel de sistem, ţinînd seama de baza materială existentă în şcoli, de numărul şi de calificarea cadrelor care predau acest obiect de învăţămînt.

Concluziile acestor colective vor sta la baza elaborării noilor programe de educaţie fizică. Pînă la apariţia acestora, fotbalul va continua să fie prezent în programa de învăţămînt a orelor de activităţi sportive, în sistemul competiţional şcolar, intern şi internaţional".

DE PE CUPRINSUL ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL ŢĂRII
ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL
DE PE CUPRIN **ŞTIRI** SUL ŢĂRII
ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL
DE PE CUPRIN SUL ŢĂRII
ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL
DE PE CUPRIN SUL ŢĂRII
ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL
DE PE CUPRINSUL ŢĂRII • DE PE CUPRINSUL ŢĂRII

TÎRGOVIŞTE

UN STADION SUPRASOLICITAT

Tîrgoviştenii se mîndresc cu stadionul lor. În ceea ce priveşte calitatea gazonului, se situează printre cele mai bune din ţară. Pe teren sînt programate multiple întîlniri oficiale, din cadrul categoriei C, din campionatele şcolare, de juniori, de copii, meciuri amicale etc., etc. Aşadar, o activitate intensă, pe măsura dezvoltării fotbalului în oraşul nostru.

Folosind însă doar acest teren, subliniez, chiar cu economie, cu certitudine că, într-o bună zi, ne vom lua rămas bun de la terenul nostru de fotbal Acest deznodămînt către care ne îndreptăm trebuie înlăturat. Şi aceasta se poate numai prin amenajarea altor terenuri, chiar mai mici, pentru antrenamente şi întîlniri amicale. De ce ? Stadionul „Metalul" este unicul în tot municipiul. *Or, aşa cum am mai spus, intensa activitate fotbalistică ce pulsează în oraşul nostru îl solicită tot mai mult. De fapt, o oarecare atenţie a început să i se acorde acestui teren prin faptul că, în perioada pregătitoare pentru returul Diviziei C, echipa Metalul a jucat numai în deplasare şi spectatorii tîrgovişteni au fost lipsiţi de vizionarea jocurilor amicale. O serie de antrenamente s-au improvizat pe terenul centrului şcolar.*

Este drept, în imediata apropiere a terenului principal se află, în curs de amenajare, un al doilea teren. Numai că aici lucrările merg în ritm de melc...

Cu sprijinul organelor locale, prin contribuţia voluntară a salariaţilor uzinei şi a tineretului, se poate trece urgent la amenajarea unor terenuri de fotbal în apropierea oraşului. Pentru că numai printr-un efort colectiv şi urgent, municipiul Tîrgovişte va păstra pe mai departe bijuteria sa atît de preţioasă, actualul stadion „Metalul".

MIŞU AVANU
corespondent

PETROŞENI

CURS DE ARBITRI

De curînd, pe lîngă Consiliul municipal pentru educaţie fizică şi sport Petroşeni s-a deschis un curs de arbitri frecventat de 19 cursanţi. Temele sînt predate de un colectiv de arbitri cunoscuţi, ca de pildă *Nicolae Lazăr, Francisc Barna, Aron Ştefan, Petre Cuzunac* şi *Alexandru Zolotaru.*

Cei mai sîrguincioşi şi punctuali la expunerile care au avut loc pînă acum sînt *Ioan Groza* (fost jucătorul la Minerul Lupeni), *Iosif Deleanu* (fost jucător la Jiul), *Ioan Suciu* (Lupeni), *Iosif Jinar, Ştefan Raica, Dan Gheorghe* (toţi din Petroşeni). Cursul este urmărit şi de actuali jucători, ca de pildă *Constantin Cotroază* şi *Titus Farcaş*, ambii de la Minerul Lupeni.

STAICU BALOI
corespondent

TIMIŞOARA

„CUPA PRIMĂVERII"

Inspectoratul şcolar judeţean, în colaborare cu Consiliul municipal al pionierilor, a organizat pe timpul vacanţei o competiţie dotată cu „CUPA PRIMĂVERII" la care s-au înscris 20 de echipe. Competiţia a fost întîmpinată de micii şcolari cu multă dragoste şi interes, dovadă numărul mare de echipe participante. Ar fi fost de dorit ca antrenorii timişoreni să fi urmărit cu mai mult interes partidele disputate cu acest prilej : era cea mai bună ocazie pentru depistarea talentelor necesare centrelor de copii şi juniori.

În jocurile eliminatorii s-au înregistrat rezultatele : Lic. nr. 1 — Şc. gen. nr. 2 3—1, Şc. gen. nr. 6 — Şc. gen. nr. 8 2—0, Şc. gen. nr. 11 — Şc. gen. nr. 8 7—6, Lic. nr. 5 — Şc. gen. nr. 14 2—1, Lic. nr. 6 — Lic. de muzică 4—1, Şc. gen. nr. 3 — Şc. gen. nr. 1 1—0, Şc. gen. nr. 7 — Şc. gen. nr. 5 5—2, Şc. gen. nr. 12 — Şc. gen. nr. 10 3—0, Lic. nr. 8 — Lic. nr. 3 3—0, Şc. gen. nr. 12 — Lic. nr. 8 0—2, Şc. gen. nr. 6 — Şc. gen. nr. 11 1—0, Lic. nr. 6 — Lic. nr. 1 3—0, Şc. gen. nr. 7 — Şc. gen. nr. 3 4—1.

P. ARCAN
corespondent

CRAIOVA

COMPETIŢIE ŞCOLARĂ

Recent, la şcoala generală nr. 18 din Craiova s-a încheiat etapa pe şcoală a campionatului republican al şcolilor generale la fotbal. La competiţie, desfăşurată sistem turneu, au participat echipele claselor V—VIII. Primul loc a revenit echipei clasei a VIII-a B (diriginte : prof. **Vasile Popovici**), care a dispus în cel mai important meci de echipa clasei a VIII-a A cu 7—5, terminînd întrecerea neînvinsă.

Cu ocazia acestor jocuri s-au evidenţiat **Romulus Dîrlă**, căpitanul clasei a VIII-a B şi golgeter al acestor întreceri (24 de goluri înscrise), **Ilie Mazilu** şi **Ion Ioniţă** (a VIII-a B), **Jean Moanţă** (a VIII-a A), **Marian Barnaz** şi **Ilie Bujor** (a VII-a C), **Ion Preda** (a VI-a C), **Gheorghe Lascu** (a VI-a A), **Eugen Moicuţ** (a VI-a B), **Nicolae Angheluş** (a V-a C), **Gheorghe Olaru** (a V-a A).

De menţionat sprijinul acordat acestei competiţii de directorul şcolii, **Vasile Tascău** şi de prof. **Stelian Pisoschi.**

În fotografie echipa cîştigătoare a întrecerilor. De la stînga la dreapta, sus : **Stan, Mazilu, Petrache, Voicu, Stănceanu, Dincă** ; jos : **Dîrlă, Manda, Ioniţă, Motoi, Stoian, Golea.**

Text şi foto : **CORVIN MARICA**
corespondent

AL CUI ESTE MERITUL ?

Orice discuţie în jurul „paternităţii sportive" a unui jucător, mai ales atunci cînd acesta urcă pe o treaptă superioară a ierarhiei fotbalistice, cu greu mai poate fi încheiată astăzi în condiţiile acceptării din convingere a unei ipoteze sau alta.

Subiectul acesta, la fel de frecvent printre spectatori ca şi printre antrenori aduce în actualitate o problemă în jurul căreia s-au consumat timp şi pasiuni, dar pentru care răspunsul n-a satisfăcut decît parţial întrebarea : al cui este meritul formării jucătorului de performanţă ?

De regulă, apariţia pe firmament a unei noi stele sportive este însoţită de disputa deschisă sau nemărturisită care are loc între toţi cei care, într-o măsură mai mică sau mai mare, şi-au adus partea lor de contribuţie la succesul afirmării. Antrenori şi uneori chiar şi conducători, atribuindu-şi în exclusivitate meritul formării unuia şi aceluiaşi jucător, afirmă fără ascunsă modestie : *„Eu l-am crescut"* sau *„Datorită mie a ajuns ceea ce este acum".*

Ascultîndu-i pe fiecare în locuri şi împrejurări diferite, te întrebi, animat de dorinţa sinceră în căutarea adevărului, care este realitatea.

Cu mulţi ani în urmă, existenţa unor „ateliere de fotbal" în cartiere cu recunoscută tradiţie sportivă ca Oborul, Giuleştiul sau Mehala, identificau aproape apariţia episodică a unor elemente înzestrate cu munca plină de pasiune a unor meşteri pricepuţi, rămaşi în amintirea noastră ca făurari de valori sportive : PETRE STEINBACH, ŞTEFAN CÎRJAN ş.a. Activitatea lor cu micii fotbalişti, dusă de cele mai multe ori fără întrerupere pînă în pragul majoratului sportiv, era însă pe cît de lăudabilă pe atît de „insulară" în cadrul procesului general de instruire a tineretului din acea vreme şi de aceea — fără a ştirbi cu nimic din meritele muncii depuse — se poate spune că atenţia faţă de copiii talentaţi ai cartierului a generat faima omului dornic să-şi împărtăşească cunoştinţele, iar omul la rîndul său a împrumutat această faimă cartierului.

Mai aproape de zilele noastre, ştafeta preluată de o generaţie mai tînără, dar mult mai numeroasă de tennicieni — formaţi şi calificaţi în şcoala fotbalului — a făcut cunoscute numele unor antrenori specializaţi în munca cu juniorii, ca N. DUMITRESCU, I. COSTEA, R. CATANĂ, ŞT. STĂNCULESCU, I. KLUGE, TRAIAN TOMESCU, SILVIU AVRAM, dornici, fiecare, să contribuie, alături de atîţia alţii, mai puţin popularizaţi, la sporirea zestrei de jucători valoroşi, necesari echipelor noastre fruntaşe. Monopolul producţiei sportive a început astfel să se restrîngă treptat, de la nivelul oraşului sau cartierului la acela al clubului şi disputa pentru stabilirea „dreptului de autor" asupra jucătorilor a apărut, mai întîi, sub forma recunoaşterii întîietăţii dintre meritul celui care „l-a lucrat" ca junior şi a aceluia care a avut curajul să-l promoveze, netezindu-i calea afirmării în echipa de seniori.

Dezvoltarea continuă a fotbalului în general şi crearea în acest scop a unor condiţii noi, corespunzătoare unei activităţi profesionale rodnice a antrenorilor, a contribuit tot mai mult la lărgirea bazei de masă a fotbalului şi a dus, în mod implicit, la noi forme organizatorice pentru desfăşurarea la un nivel superior a procesului de instruire-educare sportivă. Prin înfiinţarea centrelor de copii şi juniori s-a reluat, la scara vremurilor noastre, tradiţia vechilor pepiniere ale fotbalului românesc. Numărul antrenorilor a crescut în mod corespunzător cu efectivele de copii considerabil sporite, în funcţie de obiectivele propuse a fi realizate, precum şi datorită unei diversificări a activităţilor legate de munca cu copiii şi juniorii. În procesul de făurire a valorilor sportive a început să apară tot mai evidentă participarea unui număr variabil de factori, care au imprimat jucătorului nou format, un caracter firesc de produs al colectivului. Filiera parcursă de la depistarea timpurie în cadrul clubului şi pînă la dobîndirea galoanelor echipei naţionale a fost supravegheată nu de un singur om, ci de toţi cei care au fost chemaţi în diferitele etape ale dezvoltării copilului să-şi aducă partea de contribuţie la formarea personalităţii sale ca sportiv şi cetăţean

Pe „banda producţiei sportive", meritele paternităţii sînt atît ale colectivului, dar şi ale fiecărui antrenor în parte care a reuşit să transfere copilului cît mai multe cunoştinţe din cunoştinţele sale şi să-l trimită pe treapta următoare a ierarhiei sportive, cît mai bine pregătit. Atunci cînd colectivul de antrenori este sudat, cînd colaborarea dintre eşaloanele de dezvoltare sportivă (copii-juniori-tineret şi seniori) este asigurată, cînd conducerea secţiilor reuşeşte să realizeze o atmosferă de lucru pe baza unui raport real între posibilităţile, experienţa şi veleităţile antrenorilor, este greu de presupus că ar mai putea exista contradicţii privind modul de atribuire a meritelor în formarea jucătorilor

În aceste condiţii fiecare antrenor care preia recolta muncii celuilalt este obligat să o sporească calitativ şi să o pregătească pentru a fi capabilă să treacă cu bine următorul examen pe drumul ascensiunii sportive. Aşa au făcut ILIE OANĂ la Petrolul cu talentata promoţie de juniori a lui TRAIAN IONESCU, GH. STĂNCULESCU cu echipa de tineret G.G.A., campioana anului 1955, din care au ieşit nu mai puţin de 5 internaţionali, iar restul jucători de Divizia A, N. DUMITRESCU la U.T.A. ş.a.

Încercînd să găsim pe acei care îşi aduc contribuţia la formarea jucătorului de performanţă, să nu facem însă eroarea de a omite din rîndul acestora, pe sportivul însuşi, a cărui comportare poate scoate în relief sau estompa meritele tuturor celorlalţi factori.

MIHAI IONESCU antrenor